

Begonia sp. L. (ukośnica) Rodzina: Begoniaceae (ukośnicowate)

Begonia heracleifolia

Begonia masoniana

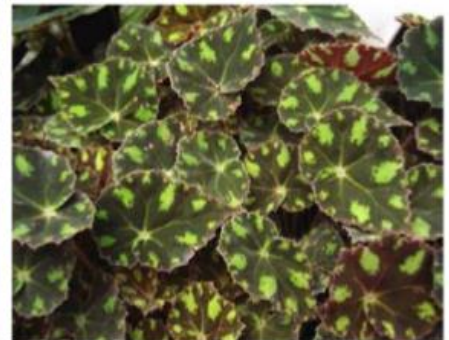
Begonia masoniana

Begonia rex

Begonia rex

Begonia 'Tiger'

Znanych jest około 2000 gatunków, które występują we wszystkich (oprócz Australii) regionach tropikalnych i podzwrotnikowych, ale głównie na terenach Ameryki Płd. i Azji. W Polsce przedstawiciele tej rodziny w naturze nie występują, są natomiast powszechnie uprawiane jako rośliny ozdobne (należą one do rodzaju Begonia). Część jest przystosowana do suchych i chłodniejszych warunków, dzięki tworzeniu bulw zgrubień łodyg gromadzących wodę, są to rośliny zielne, podkrzewy, czasem epifity. Liście są ustawione spiralnie, są bardzo niesymetryczne, proste, często klapowane, czasem dłoniaste lub pierzaste, w obrębie rodziny są bardzo zróżnicowane włoski na liściach - oprócz zwykłych, występują widlaste, sęczkowate lub gwiazdkowate. Ukośnicowate mają kwiaty rozdzielnopłciowe, jednopienne i dość charakterystyczne w budowie – kwiaty męskie tworzą bardzo dużo pręcików, w wielu okółkach, kielich jest dwudzielny, a korona składa się z 2-5 płatków, kwiaty żeńskie tworzą dolny słupek (załącznia złożona z 3 zrośniętych owocolistków), oraz okwiat dwudzielny. Są one zebrane w szczytowe lub kątowe kwiatostany wierzchołkowe, lub skrętki. Owocem jest oskrzydłona torebka trójkanciasta, w której znajduje się bardzo dużo, bardzo drobnych nasion. Są one często rozprzestrzeniane przez wiatr.

Begonie (ukośnice) – są to na ogół byliny, rośliny płożące, pnącza, choć bywają półkrzewy, epifity, a czasem rośliny roczne. Występują gatunki z podziemnymi rozłogami lub bulwiastymi zgrubieniami. Mają grube, soczyste, mięsiste łodygi, oraz soczyste liście, które są ułożone skrętolegle. Polska nazwa „ukośnica” wzięła się stąd, że liście są ukośnie asymetryczne. W wyniku skrzyżowania różnych typów, a nawet gatunków powstało wiele gatunków oraz odmian uprawnych. Są one bardzo chętnie uprawiane jako rośliny ozdobne, ze względu na piękne kwiaty oraz liście. Są gatunki o zwykłych liściach zielonych, o intensywnie czerwonych dolnych stronach liści, czy też barwne, błyszczące metalicznie lub zamszowate, oraz gatunki o pięknych dużych i barwnych kwiatach.

Begonie uprawne dzieli się na:

- liściowe,
- kwiatowe,
- bulwiaste.

Begonia rex (Begonia królewska). Jest to popularna roślina w tropikalnych lasach wschodnich Indii. Już w XVII wieku zaczęła być rozpowszechniana jako dekoracyjna roślina pokojowa. Jest byliną, o owłosionych pędach i liściach, mająca długie, płożące i mięsiste kłącze. Liście są duże (do 30 cm), sercowate, matowe, wielobarwne. Liście mogą mieć różne odcienie różu, bordo, fioletu oraz ciemnej i srebrzystej zieleni w purpurowe, czarniawe, srebrzyste pasy. Spód jest czerwony. Liście są osadzone na długich, owłosionych, czerwono wybarwionych ogonkach. Kwiaty mają drobne i mało dekoracyjne - niepozorne, różowoczerwone, białe lub żółtawe. Kwitnie latem jednak, aby nie ograniczały wyrastania nowych liści i nie osłabiały roślin, dobrze jest je usuwać. Stanowisko powinno być jasne, ale z rozproszonym światłem. Roślina powinna być wietrzona (lubi świeże powietrze), ale źle znosi przeciągi. Temperaturą zimą ok. 18°C (spadek poniżej 15°C może być szkodliwy). W okresie wegetacji temperatura nie może wychodzić powyżej 25°C. Podlewanie umiarkowane (miękką wodą), lecz ziemia nie może przeschnąć, nie zraszamy liści. Begonia lubi ziemię lekką, przewiewną - liściową z dodatkiem torfu i ziemi wrzosowej. Rozmnażamy je z sadzonek liściowych.

Begonia coralina (Begonia koralowa) to roślina o silnych łodygach, może dorastać do wysokości nawet dwóch metrów, jej pędy mogą być częściowo zdrewniałe. Liście są duże, gładkich, sercowatolancetowate, zielone i błyszczące o pięknej marmurkowej wierzchniej stronie blaszki. Spodnia strona natomiast może być koloru czerwonego. Roślina kwitnie latem. Kwiaty skupione w zwisających graniastych kwiatostanach i są dość duże, koralowo czerwone, różowe, a czasem białe, nie pachną. Begonię koralową można przycinać, gdy pędy wyrosną bardzo długie. Rozmnaża się je przez sadzonki wierzchołkowe lub liściowe.